

TEHTÄVÄMME

Olemme luoneet lyhyen katsauksen Venäjän työväenlehdistön ja „Pravdan” syntyhistoriaan. Olemme yrittäneet osoittaa, miten Venäjän demokraattisten liikkeiden vuosisatainen historia on johtanut työväenjoukkojen itsenäisen liikkeen muodostumiseen marxilaisuuden aatteellisen lipun alla,—miten marxilaisuuden ja työväenliikkeen kaksikymmenvuotinen historia Venäjällä on työväen etujoukon käymän, pikkuporvarillisia, opportunistisia virtauksia vastaan tähdätyn pitkällisen taistelun tuloksena johtanut valvutuneiden työläisten valtaenemmistön liittymiseen „Pravdan” ympärille, joka syntyi vuonna 1912 tapahtuneen työväenliikkeen kuuluisan keväisen nousun tuloksena.

Olemme saaneet nähdä, että luokkatietoiset pravdalaiset työläiset ovat näiden kahden vuoden aikana, kun lehti on ollut olemassa, liittyneet aatteellisesti ja tietyissä määrin myös järjestöllisesti yhteen, ponnistuksillaan luoden ja tukien, lujittaen ja kehittäen johdonmukaista marxilaista työväenlehdistöä. Pyrkien tiukasti pysymään edellisellä historian kaudella toimineiden järjestyneiden marxilaisten seuraajina, noudattaen kaikkia heidän päätöksiään, rakentaen uutta vanhan perustalle ja kulkien järjestelmällisesti, järkähtämättä eteenpäin, johdonmukaisen marxilaisuuden varmasti ja tarkasti määritettyyn päämäärään, pravdalaiset työläiset ovat ryhtyneet ratkaisemaan tavattoman vaikeata historiallista tehtävää.

Suunnaton joukko vihollisia, ääretön määrä niin ulkoisia kuin sisäisiäkin vaikeuksia nousi työväenliikkeen eteen vuosien 1908—1911 kaudella. Työväenliike ei ole vielä missään, ei yhdessäkään maailman maassa onnistunut läpäisemään *tällaisia* kriisejä säilyttäen periytyvyytensä, järjestyneisyytensä, uskollisuutensa entisiä päätöksiä, ohjelmaa, taktiikkaa kohtaan.

Mutta venäläinen — tai oikeammin sanottuna venäjänmaalainen — työläinen on onnistunut tekemään sen, on onnistunut selviytymään kunnialla uskomattoman vaikeasta kriisistä säilyttäen uskollisuutensa menneisyydelle, säilyttäen järjestölliset perinteensä, omaksuen samalla *uusua* muotoja voimiensa valmentamiseksi, proletariaatin vereksien miespolvien valistamisen ja yhteenliittämisen *uusua* menetelmiä vanhastaan jääneiden, yhä ratkaisuaan odottavien, historiallisten tehtävien ratkaisemiseksi entisiin menetelmin.

Venäjän yhteiskunnan kaikista luokista tämän on onnistunut tekemään vain Venäjän työväenluokka, eikä tietenkään siksi, että se olisi ollut korkeammalla tasolla kuin muiden maiden työläiset; — se on päinvastoin jäänyt vielä suuresti jälkeen heistä järjestyneisyydessä ja valveutuneisuudessa. Se on onnistunut tekemään tämän siksi, että se on *tukeutunut* kerrassaan koko maailman työläisten *kokemukseen*, niin heidän teoreettiseen kokemukseensa, heidän valveutuneisuuteensa, siihen, mitä he ovat saaneet aikaan tieteessä, ja kokemukseen, josta *marxilaisuus* on tehnyt yleistyksiä, kuin myös siihen käytännölliseenkin kokemukseen, mitä on naapurimaiden proletaareilla, joilla on mainio työväenlehdistö ja joukkoluontoinen järjestyneisyys.

Pravdalaiset työläiset, jotka ovat vaikeimpana ja raskaimpana aikana pystyneet puolustamaan *omaa* linjaansa ulkoisilta vainoilta sekä sisälläkäsinkin vaikuttaneelta masenusmieleltä, uskonpuutteelta, arkailulta, petturuudelta, voivat nyt sanoa itselleen täysin tietoisesti ja vakaasti: me tiedämme kulkevamme oikeaa tietä, mutta otamme vasta ensi askeleita tällä tiellä ja suurimmat vastukset ovat vielä edessä, meidän on tehtävä vielä paljon lujittuaksemme lopullisesti, herättääksemme miljoonat takapajuiset, uinuvat ja poljetut proletaarit tietoiseen elämään.

Antaa proletariaatin pikkuporvarillisten „mukanakulkioiden”, jotka seuraavat orjamaisesti liberaaleja, puhua halveksivin ilmein „maanalaisuutta” vastaan, „illegaalisen lehdistön mainostamista” vastaan ja antaa heidän ihastella kesäkuun kolmannen päivän tuomaa „legaalisuutta”. Me tunnemme tuon „legaalisuuden” kestättömyyden, emme unohda historian antamia opetuksia sensuurin saavuttamattomissa ilmestyvän lehdistön merkityksestä.

Kehittämällä edelleen „pravdalaista” työtä tulemme viemään varsinaista sanomalehtitoimintaa eteenpäin yhdessä työväenliikkeen *kaikkien* toiminta-alojen *kanssa*.

„Putj Pravdy” lehteä on levitettävä kolme, neljä ja viisi kertaa enemmän kuin nykyisin. On perustettava yleisammattillinen liitelehti, jonka toimitukseen osallistuu kaikkien ammattiliittojen ja -ryhmien edustajia. Lehtemme on perustettava alueelliset liitteet (moskovalainen, uralilainen, kaukasialainen, baltialainen, ukrainalainen). Minkään kansakunnan erilaisten porvarillisten ja pikkuporvarillisten nationalistien tahdosta piittaamatta on lujitettava yhtenäisyyttä Venäjän *kaikkien* kansallisuuksien työläisten välillä ja sitä varten on alettava muun muassa julkaista lehtemme liitteitä, joissa valaistaan Venäjän eri kansallisuuksien työväenliikettä.

On vielä monen-, monenkertaisesti laajennettava „Putj Pravdyn” ulkomaanosastoa sekä luokkatietoisten työläisten *järjestötyön*, aatteellisen ja poliittisen elämän kronikkaa.

On perustettava kopeekan maksava iltalehti „Vetshernjaja Pravda”; „Putj Pravdy” on nykyisessä asussaan tarpeellinen valveutuneelle työläiselle ja sitä on laajennettava entisestään, mutta se on liian kallis, liian vaikeatajuinen, liian iso tavalliselle työläiselle, kansanmiehelle, niille, joita ei ole vielä saatu mukaan miljoonien liikkeeseen... Heidä ei unohda koskaan valveutunut työmies, joka tietää, että ammattikunnallinen rajoittuneisuus, työläisaristokratian erottuminen, sen eristäytyminen joukoista tietää proletarin tylsistymistä ja raaistumista, hänen muuttumistaan kurjaksi poroporvariksi, viheliäiseksi rengiksi, tietää kaikkien hänen vapautumiseensa tähtäävien toiveiden menetystä.

On perustettava kopeekan maksava iltalehti „Vetshernjaja Pravda”, joka leviäisi 200, 300 tuhannen kappaleen painoksena proletaristen ja puoliproletaaristen joukkojen syvimpiin kerroksiin tuoden niille maailman työväenliikkeen valoa, saaden ne luottamaan omiin voimiinsa, johdattaen niitä yhteenliittymiseen ja auttaen kohoamaan täydelliseen luokkatietoisuuteen.

„Putj Pravdyn” lukijat on saatava järjestäytymään paljon paremmin kuin nykyään, tehtäittäin, piireittäin j.n.e., saatava heidät aktiivisemmin mukaan sanomalehtikirjoit-

teluun, lehden avustamiseen, sen levittämiseen. Työläisiä on saatava osallistumaan säännöllisesti toimitustyöhön.

On vielä... vähänkös sitä vielä on tehtävä! Emme voi luetella tässä kaikkea mitä on tehtävä, olisimme naurettavia (ja pahempaakin kuin naurettavia), jos tahtoisimme luetella tässä kaikki tai edes tärkeimmät työalamme, kaikki työvainiomme!

Tiedämme kulkevamme oikeaa tietä. Tiedämme kulkevamme käsi kädessä kaikkien maiden valveutuneiden työläisten kanssa. Tiedämme, että tämä työkenttämme on vain osanen kokonaisuudesta, että olemme valtavalla vapautustiellämme vasta alkutaipaleella. Mutta tiedämme myös, ettei maailmasta löydy voimaa, joka pystyisi estämään kulkumme tätä tietä.

„Rabotshi” № 1,
huhtikuun 22 pnä 1914

Julkaistaan
„Rabotshi” lehden tekstin mukaan